

Brüssel, 14. oktoober 2022
(OR. en)

13592/22

Institutsioonidevaheline
dokument:
2022/0325(NLE)

PECHE 399

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	14. oktoober 2022
Saaja:	Nõukogu peasekretariaat
Komisjoni dok nr:	COM(2022) 525 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse nõukogu määrust (EL) 2022/110 Vahemere ja Musta mere kalavarude püügi võimaluste kindlaksmääramise osas 2022. aastaks

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2022) 525 final.

Lisatud: COM(2022) 525 final



EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 14.10.2022
COM(2022) 525 final

2022/0325 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse nõukogu määrust (EL) 2022/110 Vahemere ja Musta mere kalavarude püügi võimaluste kindlaksmääramise osas 2022. aastaks

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) („ÜKP alusmäärus“)¹ eesmärk on tagada vee-elusressursside selline kasutamine, millega luuakse säästvad majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsed tingimused. Oluline vahend nende eesmärkide saavutamisel on iga-aastane kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine. Kõigi kalapüügivõimalusi käsitlevate määrustega on vaja piirata kalavarude püüki sellise tasemeni, mis on kooskõlas ühise kalanduspoliitika üldeesmärkidega.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused.

Kooskõlas Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude mitmeaastase kavaga² tehakse ettepanek määrata kindlaks asjaomaste liikmesriikide (Hispaania, Prantsusmaa ja Itaalia) kalapüügivõimalused, väljendatud maksimaalse lubatud püügikoormusena, ning krevettide maksimaalsed püügi piirnormid.

Käesoleva ettepanekuga tahetakse määrata kindlaks ka kalapüügivõimalused Vahemere üldise kalanduskomisjoni (edaspidi „GFCM“) raames sõlmitud kokkulepete põhjal. Tegemist on piirkondliku kalandusorganisatsiooniga, mille vastutusalasse kuulub Vahemere ja Musta mere bioloogiliste ressursside kaitse ja majandamine. Euroopa Liit on koos Bulgaaria, Horvaatia, Küprose, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Malta, Rumeenia, Sloveenia ja Hispaaniaga GFCMi liige. GFCMi raames võetud meetmed on selle liikmete jaoks siduvad.

Käesoleva ettepanekuga määratakse kindlaks autonoomne kvoot Musta mere kilu jaoks, et kalastussuremuse praegune tase ei tõuseks. Selles tehakse ettepanek rakendada liidu õiguses ka GFCMi kehtestatud hariliku kammelja lubatud kogupüük (TAC) ja kvoodid.

Ettepaneku lõplik eesmärk on saavutada ja säilitada selline kalavarude tase, mille alusel on võimalik kindlustada maksimaalne jätkusuutlik saagikus. Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kava eesmärk on saavutada järkjärgulise juurdekasvu teel 2020. aastaks, kuid hiljemalt 1. jaanuariks 2025 selline kalastussuremus, mille alusel on tagatud maksimaalne jätkusuutlik saagikus.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Kavandatud meetmed on välja töötatud kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Kavandatud meetmed on kooskõlas liidu kestliku arengu poliitikaga.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019, lk 1).

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuulavas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, sest ÜKP on ühine poliitika, nii et iga ELi piirkondlik mereala (nt Läänemeri, Vahemeri) on kalapüügivõimalusi käsitleva määrusega hõlmatud, et tagada seega võrdsed võimalused ühise kalanduspoliitika rakendamisel. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kindlaksmääramise ja eraldamise kohta.

Ettepaneku kohaselt eraldatakse liikmesriikidele kalapüügivõimalused. ÜKP alusmääruse artiklite 16 ja 17 kohaselt on liikmesriikidel õigus jaotada kõnealused kalapüügivõimalused oma äranägemisel nende lipu all sõitvate laevade vahel. Seetõttu on neil ulatuslik kaalutusõigus selliste otsuste tegemisel, mis on seotud püügivõimaluste kasutamisega vastavalt nende sotsiaalsetele ja majanduslikele mudelitele.

Ettepanek ei sisaldaks liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi.

- **Vahendi valik**

Kavandatav vahend on nõukogu määrus.

Tegemist on ettepanekuga kalavarude majandamiseks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel ja kooskõlas ÜKP alusmääruse artikliga 16.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Huvitatud isikutega konsulteeriti komisjoni poolt Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud teatise „Säästvama kalapüügi suunas ELis: ülevaade olukorrast ja suunised 2023. aastaks“ koostamise raames.

- **Ekspertarvamuste kogumine ja kasutamine**

Hinnang Vahemere ja Musta mere kalavarude olukorrale põhineb kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ning GFCMi kalanduslase teadusliku nõuandekomitee kõige hiljutisemal tööel.

- **Mõjuhindang**

Kalapüügivõimalusi käsitlevate määruste kohaldamisala on piiratud ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikega 3.

Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kavaga kehtestati püügikoormuse reguleerimise kord Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide ülepüügi probleemi lahendamiseks. Lisaks on mitmeaastase kava artikli 7 lõike 3 punktis b sätestatud võimalus, et püügikoormuse vähendamist võib täiendada mis tahes asjakohaste tehniliste või muude kaitsemeetmetega, mis on vastu võetud kooskõlas liidu õigusega, et saavutada hinnanguline kalastussuremus, mis teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures tagab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (Fmsy) 1. jaanuariks 2025. Teaduslikele nõuannetele tuginedes kehtestati nõukogu määrusega (EL) 2022/110 (2022. aasta kalapüügivõimalusi käsitlev määrus)³ õngejadalaevade püügikoormuse reguleerimise kord ja krevettide püügi piirnormid.

Seoses GFCMi kehtestatud kalapüügivõimalustega Vahemerel ja Mustal merel tehakse käesolevaga ettepanek rakendada rahvusvaheliselt kokkulepitud meetmeid. Kõiki asjaolusid, mis on olulised püügivõimaluste võimaliku mõju hindamisel, käsitletakse rahvusvaheliste läbirääkimiste ettevalmistamise ja korraldamise etapis, mille raames lepitakse liidu kalapüügivõimalused kokku kolmandate isikutega.

Ettepanekus ei käsitleta mitte ainult lühiajalisi probleeme, vaid ka pikaajalist lähenemisviisi, mille puhul püügikoormust kohandatakse järk-järgult pikaajaliselt jätkusuutliku tasemeni.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ei kohaldata.

- **Põhiõigused**

Ei kohaldata.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Käesolevat ettepanekut rakendatakse kooskõlas ÜKP alusmäärusega. Järelevalve ja nõuetele vastavus tagatakse kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009⁴.

³ Nõukogu 27. jaanuari 2022. aasta määrus (EL) 2022/110, millega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarude rühmade püügi võimalused 2022. aastaks (ELT L 21, 31.1.2022, lk 165).

⁴ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1–50).

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata 2023. aastaks kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused, eelkõige:

A. Vahemere lääneosa mitmeaastase majandamiskava rakendamine

Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kava kohaselt kehtestab nõukogu Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügiga tegelevatele traaleritele maksimaalse lubatud püügikoormuse iga püügikoormuse rühma kohta liikmesriikide kaupa ja kava I lisas loetletud kalavarude rühmade kaupa.

2021. aastal soovitati nii STECFi kui ka GFCMi teadusliku nõuandekomitee teaduslikes nõuannetes, et Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks on vaja kiiresti tegutseda ja kalastussuremust on vaja reaalselt vähendada. Euroopa merluusi ja süvamerekrevettide varud olid nii ülepüütud, et STECF käsitas neid ennetavalt tasemel, mis jääb allapoole biomassi piirangu piirväärtust (B_{lim}), mis on väljendatud kudekarja biomassina ja esitatud parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, eelkõige STECFi või samasuguse, liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud sõltumatu teadusasutuse poolt, ning millest allpool võib taastootmisvõime olla vähenenud.

STECF (STECF-21-13 ja PLEN-21-03) soovitas, et kalastussuremuse kiireks vähendamiseks, eelkõige euroopa merluusi ja süvamerekrevettide varude puhul, on vaja terviklikku lähenemisviisi, mis ühendaks nii traalerite kui ka õngejadalaevade püügikoormuse meetmed ja süvamerekrevettide püügi piirnormid. Seda lähenemisviisi rakendati 2022. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva määrusega ning komisjon teeb ettepaneku jätkata sellise lähenemisviisi rakendamist 2023. aastal.

Käesolev ettepanek sisaldab mitmes kohas püügikoormuse taseme ja püügitaseme kohta märget „p.m.“ (*pro memoria*) ning see täidetakse hilisemas etapis, kui STECFi nõuanded on kättesaadavad.

Selleks et edendada püügivahendite selektiivsuse kasutamist ning luua tõhusad püügikeelualad noorkalade ja kudejate kaitseks, kehtestati 2022. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva määrusega hüvitamismehhanism seoses traalerite püügikoormuse reguleerimise korraga ning komisjon teeb ettepaneku jätkata selle mehhanismi rakendamist 2023. aastal.

Esimese kohaldamisaasta kogemuste põhjal peab komisjon vajalikuks selgitada, kuidas tuleks mehhanismi 2022. aasta puhul tagasiulatuvalt rakendada. Komisjon teeb ka ettepaneku eraldada püügipäevi vastavalt 2023. aasta teaduslikele nõuannetele „p.m.“%.

B. GFCMi meetmed, mida kohaldatakse Vahemere piirkonnas, sealhulgas:

– punase vääriskoralli püügi piirnormid ja püügilubade arvu piirangud kogu Vahemerel (geograafilised alapiirkonnad 1–27);

– hariliku kuldmakrelli püügilubade arvu piirangud kogu Vahemerel (geograafilised alapiirkonnad 1–27);

– meetmed väikeste pelaagiliste liikide püügiks vastavalt GFCMi 2021. aastal vastu võetud Aadria mere väikeste pelaagiliste liikide mitmeaastasele majandamiskavale (geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18).

Komisjon teeb ettepaneku jätkata 2023. aastal kõnealuse kava sätete rakendamist, järgides kaheetapilist lähenemisviisi, mis hõlmab üleminekuperioodi ja pikaajalisi meetmeid.

2023. aasta on üleminekuperioodi teine aasta ning komisjon teeb ettepaneku jätkata püügi piinormide rakendamist koos ajutise siseselt kasutatava kvoodiga Itaalia ja Horvaatia vahel ning Sloveenia üleminekureserviga. Samuti tehakse ettepanek jätkata väikesi pelaagilisi liike püüdvatele seinnoodalaevadele ja pelaagilise püügi traaleritele kehtestatud laevastiku püügivõimsuse ülempiiri kohaldamist.

See püügivõimsuse ülempiir peaks olema sama mis 2022. aasta kalapüügivõimalusi käsitlevas määruses ja põhinema 2014. aastal GFCMi teatatud püügivõimsusel;

– Aadria mere mitmeaastase kava alusel põhjalähedaste kalavarude suhtes võetavad meetmed (geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18):

GFCM peaks oma 45. aastakoosolekul 2022. aasta novembris vastu võtma uue soovitusel, millega vähendatakse 2023. aastaks traalerite (OTB) ja piimtraalerite (TBB) püügikoormust. Pärast GFCMi aastakoosolekut ajakohastatakse ettepanekut mitteametliku dokumendina, mis sisaldab vähendamismäärasid.

2022. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva määruse kohane laevastiku maksimaalne püügivõimsus peaks jääma kehtima ka 2023. aastal.

Ettepanekus on mitu täitmata kohta seoses kalavarudega, mille puhul GFCMi üleminekumeetmed lõpevad 2022. aasta lõpus ja mille suhtes GFCM peaks võtma vastu uued meetmed oma 45. aastakoosolekul 2022. aasta novembris;

– meetmed hiid-lehthännaku ja sinipunaka aadelkreveti majandamiseks Sitsiilia väinas (geograafilised alapiirkonnad 12–16), Joonia merel (geograafilised alapiirkonnad 19–21) ja Levandi merel (geograafilised alapiirkonnad 24–27);

– Alboráni merel mustlaik-besuugo meetmed (geograafilised alapiirkonnad 1–3).

C. GFCMi meetmed, mida kohaldatakse Musta mere piirkonnas, sealhulgas:

– autonoomne kilukvoot, mis põhineb teaduslikel nõuannetel;

– hariliku kammelja lubatud kogupüük ja kvootide eraldamine vastavalt hariliku kammelja püüki käsitlevale GFCMi mitmeaastasele majandamiskavale, millega rakendatakse soovitud GFCM/43/2019/3 (geograafiline alapiirkond 29).

Seoses hariliku kammelja lubatud kogupüügi ja kvootidega ajakohastatakse komisjoni ettepanekut pärast GFCMi 45. aastakoosolekut 2022. aasta novembris.

GFCMi soovitused aastani 2017 on ELi õigusesse üle võetud vastavalt määrusele (EL) nr 1343/2011 (muudetud kujul)⁵ ning komisjon on vastu võtnud ettepaneku GFCMi poolt 2018. ja 2019. aastal vastu võetud soovituste rakendamiseks (COM/2021/434 final).

Kalapüügivõimalustega funktsionaalselt seotud meetmed, nagu kudemiskohtade sulgemine, on osa käesolevast ettepanekust, sest ilma sellise püügikeeluaajata (näiteks hariliku kammelja puhul Mustal merel) ei ole võimalik kehtestada kalapüügivõimalusi samal tasemel. Püügikeeluaeg võib varieeruda sõltuvalt teaduslikus nõuandes hinnatud kalavarude seisundist.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse nõukogu määrust (EL) 2022/110 Vahemere ja Musta mere kalavarude püügi võimaluste kindlaksmääramise osas 2022. aastaks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013⁶ artikli 6 kohaselt tuleb kehtestada kaitsemeetmed, võttes arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majanduslikke nõuandeid ning vajaduse korral kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee koostatud aruandeid, samuti asjaomastes geograafilistes piirkondades või pädevusvaldkondades loodud nõuandekomisjonidelt saadud nõuandeid ning liikmesriikide ühiseid soovitusi.
- (2) Nõukogu võtab vastu püügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrab asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 1 on sätestatud, et kalapüügivõimalused tuleks liikmesriikidele eraldada selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.
- (3) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 on sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärk saavutada maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav kasutamise määr võimaluse korral 2015. aastaks ning seejärel järk-järgult kõigi varude puhul hiljemalt 2020. aastaks. Kuni 2020. aastani kestva üleminekuperioodi eesmärk oli tasakaalustada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise kõigi kalavarude puhul asjaomaste püügivõimaluste võimaliku kohandamise võimalike sotsiaalmajanduslike mõjudega.
- (4) Seepärast tuleks kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestada lubatud kogupüük (TAC) olemasoleva teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samal ajal eri kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (5) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleks nende kalavarude püügivõimalused, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, kehtestada kooskõlas sellises kavas kindlaks määratud eeskirjadega.
- (6) Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastane kava (edaspidi „kava“) kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/1022⁷ ning see jõustus 16. juulil 2019. Kava eesmärk on saavutada maksimaalne jätkusuutlik saagikus ja seda hoida ning tagada, et mere bioloogiliste ressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.
- (7) Vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artikli 4 lõikele 1 tuleks kõnealuse määruse artiklis 1 loetletud varude püügi võimalused kehtestada nii, et saavutada järkjärgulise juurdekasvu teel võimaluse korral 2020. aastaks, kuid hiljemalt 1. jaanuariks 2025 selline kalastussuremus, mille alusel on tagatud maksimaalne jätkusuutlik saagikus. Kalapüügivõimalused tuleks esitada traalerite ja õngejadalaevade maksimaalse lubatud püügikoormusena, mis on kindlaks määratud vastavalt kava artiklis 7 sätestatud püügikoormuse reguleerimise korrale, ning sinipunaka aadelkreveti (*Aristeus antennatus*) ja hiid-lehthännaku (*Aristaeomorpha foliacea*) maksimaalsete püügi piirnormidena, mis on kindlaks määratud vastavalt teaduslikule nõuandele.
- (8) [täidetakse hiljem teadusliku nõuande selgituse põhjal] Sellise nõuande põhjal tuleks 2023. aastal traalerite maksimaalset lubatud püügikoormust Vahemere lääneosas vastavalt kava artikli 7 lõike 3 punktile b vähendada võrreldes 2015–2017. aasta lähtetasemega p.m. %, mis tuleb maha arvata nõukogu määrusega (EL) 2022/110⁸ 2022. aastaks kehtestatud maksimaalsest lubatud püügikoormusest.
- (9) STECF soovitas 2021. aastal, et Vahemere lääneosa kalavarude maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärkide saavutamiseks oli vaja võtta täiendavaid kiireloomulisi meetmeid, et vähendada kalastussuremust eelkõige põhjalähedaste õngejadadega laevade tõttu. Sellise nõuande põhjal on nõukogu määruse (EL) 2022/110 III lisaga vastavalt kooskõlas kava artikli 7 lõikele 5 kehtestatud õngejadalaevade maksimaalne lubatud püügikoormus, võttes aluseks püügipäevade arvuna väljendatud püügikoormuse ajavahemikus 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2017.
- (10) [täidetakse hiljem parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal]. Seega tuleks sellise nõuande põhjal 2023. aastal õngejadalaevade maksimaalset lubatud püügikoormust vähendada võrreldes 2015–2017. aasta lähtetasemega p.m. %, mis tuleb maha arvata nõukogu määrusega (EL) 2022/110 2022. aastaks kehtestatud maksimaalsest lubatud püügikoormusest. See õngejadalaevade maksimaalne lubatud püügikoormus ei tohiks piirata 2024. aastaks kehtestatavat maksimaalset lubatud püügikoormust.
- (11) 2021. aastal soovitas STECF, et sinipunaka aadelkreveti kalastussuremust geograafilistes alapiirkondades 1, 5, 6 ja 7 ning geograafilistes alapiirkondades 8, 9, 10 ja 11 tuleks märkimisväärselt vähendada, et saavutada maksimaalne jätkusuutlik saagikus hiljemalt 2025. aastaks. Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM)

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019, lk 1).

⁸ Nõukogu 27. jaanuari 2022. aasta määrus (EL) 2022/110, millega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarude rühmade püügi võimalused 2022. aastaks (ELT L 21, 31.1.2022, lk 165).

kalanduse teaduslik nõuandekomitee esitas sarnase nõuande sinipunaka aadelkreveti kalastussuremuse kohta ka geograafilises alapiirkonnas 2. Lisaks väheneb STECFi hinnangul sinipunaka aadelkreveti biomass. Sellise nõuande põhjal on nõukogu määrusega (EL) 2022/110 kehtestatud 2022. aastaks sinipunaka aadelkreveti maksimaalsed püügi piirnormid geograafilistes alapiirkondades 1, 5, 6 ja 7 ning geograafilistes alapiirkondades 8, 9, 10 ja 11.

- (12) [täidetakse hiljem parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal] 2023. aastal peaks sinipunaka aadelkreveti maksimaalne püügi piirnorm geograafilistes alapiirkondades 1, 2, 5, 6 ja 7 olema seega p.m. % ning sinipunaka aadelkreveti maksimaalne püügi piirnorm geograafilistes alapiirkondades 8, 9, 10 ja 11 peaks seega olema p.m. %.
- (13) 2021. aastal teatas STECF, et hiid-lehthännaku biomass geograafilistes alapiirkondades 8, 9, 10 ja 11 väheneb. Sellise nõuande põhjal on nõukogu määrusega (EL) 2022/110 kehtestatud 2022. aastaks hiid-lehthännaku maksimaalsed püügi piirnormid geograafilistes alapiirkondades 8, 9, 10 ja 11.
- (14) [täidetakse hiljem STECFi lõpliku nõuande põhjal] 2023. aastal peaks hiid-lehthännaku maksimaalne püügi piirnorm geograafilistes alapiirkondades 8, 9, 10 ja 11 olema seega p.m. %
- (15) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovitusel GFCM/43/2019/5, milles käsitletakse Aadria merel (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18) põhjalähedaste kalavarude säästva püügi mitmeaastast majandamiskava, millega kehtestati teatavate põhjalähedaste kalavarude puhul püügikoormuse reguleerimise kord ja kalalaevastiku püügivõimsuse ülempiir. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (16) GFCM võttis 2021. aastal toimunud 44. aastakoosolekul vastu soovitusel GFCM/44/2021/1, milles käsitletakse Aadria merel (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18) põhiliste põhjalähedaste kalavarude püügikoormuse reguleerimise korda, millega kehtestati teatavate põhjalähedaste kalavarude jaoks maksimaalsed lubatud püügipäevad traali tüüpide ja laevastikusegmentide kaupa. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (17) GFCM võttis 2021. aastal toimunud 44. aastakoosolekul vastu soovitusel GFCM/44/2021/20, milles käsitletakse Aadria merel (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18) väikeste pelaagiliste liikide säästva kasutamise mitmeaastast majandamiskava, millega kehtestati väikesi pelaagilisi liike püüdvatele seinnoodalaevadele ja pelaagilise püügi traaleritele maksimaalne püügimaht ning seonduv kalalaevastiku püügivõimsuse ülempiir ja tehti erand selliste riikide laevastike suhtes, milles on vähem kui kümme väikeste pelaagiliste liikide aktiivse püügiga tegelevat seinnoodalaeva ja/või pelaagilise püügi traalerit. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (18) Võttes arvesse Sloveenia laevastiku eripärasid ja selle marginaalset mõju väikeste pelaagiliste ja põhjalähedaste liikide varudele, on asjakohane säilitada olemasolevad püügitavad ja tagada Sloveenia laevastiku juurdepääs väikeste pelaagiliste liikide miinimumkogusele ning eraldatud püügikoormusele põhjalähedaste liikide puhul.
- (19) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovitusel GFCM/43/2019/4, milles käsitletakse Vahemerel (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1–27) punase vääriskoralli (*Corallium rubrum*) säästva kasutamise majandamiskava, millega kehtestati punase vääriskoralli korjelubade maksimaalse

arvuna väljendatud püügikoormuse külmutamine ja korjepiirangud. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

- (20) GFCM võttis 2021. aastal toimunud 44. aastakoosolekul vastu soovitusel GFCM/44/2021/11, milles käsitletakse majandamismeetmeid ankurdatud peibutus- ja püügivahendite kasutamiseks hariliku kuldmakrelli püügil Vahemerel ning millega muudetakse soovitusel GFCM/43/2019/1 (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1–27). 2019. aasta soovitusel külmutati hariliku kuldmakrelli püüdvate kalalaevade maksimaalne püügikoormus ning 2021. aasta soovitusel pikendati neid meetmeid kuni 2023. aasta lõpuni. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (21) [täidetakse hiljem: uued meetmed roosa süvahännaku suhtes Sitsiilia väinas]
- (22) [täidetakse hiljem: uued meetmed roosa süvahännaku suhtes Joonia merel]
- (23) [täidetakse hiljem: uued meetmed roosa süvahännaku suhtes Levandi merel]
- (24) [täidetakse hiljem: uued meetmed mustlaik-besuugo suhtes Alboráni merel]
- (25) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovitusel GFCM/43/2019/3, millega muudetakse soovitusel GFCM/41/2017/4, millega kehtestati Musta merel hariliku kammelja püügi mitmeaastane majandamiskava (GFCMi geograafiline alapiirkond 29). Soovitusel GFCM/43/2019/3 võeti kasutusele hariliku kammelja ajakohastatud piirkondlik lubatud kogupüük ja kvoodi eraldamise kava ning täiendavad kaitsemeetmed, eelkõige kahekuune püügikeeluaeg ja püügipäevade arvu piiramine 180 päevani aastas. Need täiendavad kaitsemeetmed on funktsionaalselt seotud kalapüügivõimalustega, sest ilma nende meetmete kehtestamiseta tuleks hariliku kammelja taastumise tagamiseks selle lubatud kogupüüki vähendada. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.
- (26) [täidetakse hiljem: otsus hariliku kammelja kvoodi pikendamise kohta]
- (27) [täidetakse hiljem: otsus hariliku kammelja kvoodi ülekandmise kohta]
- (28) GFCMi Musta mere tööühma teadusliku nõuande kohaselt tuleks kalastussuremus hoida praegusel tasemel, et Musta mere kiluvarude jätkusuutlikkus oleks tagatud. Seepärast on asjakohane kehtestada jätkuvalt kõnealuse kalavaru autonoomne kvoot.
- (29) Käesolevas määruses sätestatud ning liidu kalalaevadele eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamine toimub vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,⁹ eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist kalapüügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimiste kohta komisjonile andmete saatmisel.
- (30) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2023. Määruse kiireks kohaldamiseks peaks käesolev määrus jõustuma vahetult pärast selle avaldamist.

⁹ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1–50).

- (31) Selleks et edendada püügivahendite selektiivsuse kasutamist ja luua tõhusad püügikeelualad noorkalade ja kudejate kaitseks, kehtestati nõukogu määrusega (EL) 2022/110 hüvitamismehhanism seoses traalerite püügikoormuse reguleerimise korraga. Kuna teaduslikes nõuannetes soovitatakse jätkuvalt parandada selektiivsust ja kehtestada tõhusaid püügikeelualasid noorkalade kaitseks, tuleks seda mehhanismi 2023. aastal jätkata. Tuginedes esimese kohaldamisaasta kogemustele ja selleks, et hüvitussüsteem oleks täielikult tõhus, peab komisjon vajalikuks selgitada, kuidas tuleks mehhanismi rakendada tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2022, kui määrus (EL) 2022/110 jõustus. 2023. aasta teaduslike nõuannete põhjal on vaja eraldada püügipäevi p.m. %. Määrust (EL) 2022/110 tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (32) Kalapüügivõimalusi tuleks kasutada täielikus kooskõlas liidu õigusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2023. aastaks.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse Vahemerel ja Mustal merel tegutsevate liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad järgmisi kalavarusid:
 - (a) punane vääriskorall (*Corallium rubrum*) ja harilik kuldmakrell (*Coryphaena hippurus*) Vahemerel, nagu on määratletud artikli 4 punktis b;
 - (b) sinipunakas aadelkrevett (*Aristeus antennatus*), roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*), hiid-lehthännak (*Aristaeomorpha foliacea*), euroopa merluus (*Merluccius merluccius*), norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) ja vööt-meripoisur (*Mullus barbatus*) Vahemere lääneosas, nagu see on määratletud artikli 4 punktis c;
 - (c) euroopa anšoovis (*Engraulis encrasicolus*) ja sardiin (*Sardina pilchardus*) Aadria merel, nagu on määratletud artikli 4 punktis d;
 - (d) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*), norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*), harilik merikeel (*Solea solea*), roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*) ja vööt-meripoisur (*Mullus barbatus*) Aadria merel, nagu on määratletud artikli 4 punktis d;
 - (e) hiid-lehthännak (*Aristaeomorpha foliacea*) ja sinipunakas aadelkrevett (*Aristeus antennatus*) Sitsiilia väinas (nagu on määratletud artikli 4 punktis e), Joonia merel (nagu on määratletud artikli 4 punktis f) ja Levandi merel (nagu on määratletud artikli 4 punktis g);
 - (f) mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*) Alboráni merel, nagu on määratletud artikli 4 punktis h;
 - (g) kilu (*Sprattus sprattus*) ja harilik kammeljas (*Scophthalmus maximus*) Mustal merel, nagu on määratletud artikli 4 punktis i.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka liidu muu püügitegevuse, sh harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjaomastes sätetes sõnaselgelt osutatud.

Artikkel 3

Mõisted

- (1) Käesolevas määrukses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõisteid. Peale selle kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (2) „rahvusvahelised veed“ – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse ega jurisdiktsiooni alla;
- (3) „harrastuspüük“ – mittetöõnduslikud püügitoimingud, mille puhul vee-elusressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi ja sportlikul eesmärgil;
- (4) „lubatud kogupüük“ (TAC) –
- (5) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus püügi puhul, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõigetes 4–7 osutatud erand lossimiskohustusest;
- (6) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus igasuguse muu püügi puhul;
- (7) „kvoot“ – liidule või liikmesriigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- (8) „liidu autonoomne kvoot“ – liidu kalalaevadele autonoomselt eraldatud püügi piirnorm juhul, kui kokkulepitud lubatud kogupüük on määramata;
- (9) „analüütiline kvoot“ – liidu kalalaevadele eraldatud autonoomne kvoot juhul, kui analüütiline hinnang on olemas;
- (10) „analüütiline hinnang“ – teatava kalavaru olukorra muutumist käsitlev kvantitatiivne hinnang, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, mis on teadusliku läbivaatamise tulemusel hinnatud kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta;
- (11) „peibutuspüügivahend“ – ankurdatud või merepinnal hõljuv vahend, mille eesmärk on kalu ligi meelitada.

Artikkel 4

Kalapüügipiirkonnad

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi geograafiliste püügipiirkondade määratlusi:

- (1) „GFCMi geograafiline alapiirkond“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas määratletud alad;
- (2) „Vahemeri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 1–27 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;
- (3) „Vahemere lääneosa“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;
- (4) „Aadria meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 17 ja 18 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;
- (5) „Sitsiilia väin“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 12, 13, 14, 15 ja 16 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;
- (6) „Joonia meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 19, 20 ja 21 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;
- (7) „Levandi meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 24, 25, 26 ja 27 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;
- (8) „Alboráni meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 1–3 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;
- (9) „Must meri“ – GFCMi geograafilise alapiirkonna 29 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas.

II JAOTIS KALAPÜÜGIVÕIMALUSED

I PEATÜKK Vahemeri

Artikkel 5

Punane vääriskorall

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu kalandustegevuse suhtes, mis on seotud punase vääriskoralli (*Corallium rubrum*) korjega seoses siht- ja harrastuskalapüügiga Vahemerel.
2. Sihtpüügi puhul ei tohi liidu kalalaevade maksimaalne arv, liidu kalalaevade korjatud punase vääriskoralli maksimaalne kogus ja liidu püügitegevus ületada I lisas sätestatud tasemeid.
3. Liidu kalalaevadel, mille suhtes kohaldatakse lõiget 2, on keelatud punase vääriskoralli ümberlaadimine merel.
4. Harrastuskalapüügi puhul võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et keelata punase vääriskoralli korjamine ja pardal hoidmine, ümberlaadimine või lossimine.

Artikkel 6

Harilik kuldmakrell

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse kaubandusliku tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mille puhul kasutatakse peibutuspüügivahendeid hariliku kuldmakrelli (*Coryphaena hippurus*) püüdmiseks Vahemere rahvusvahelistes vetes.
2. Hariliku kuldmakrelli püügi loaga liidu kalalaevade maksimaalne arv on esitatud II lisas.

II PEATÜKK Vahemere lääneosa

Artikkel 7

Põhjalähedased liigid

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud määruse (EL) 2019/1022 artikli 1 lõikes 2 osutatud põhjalähedaste kalavarude püügiga Vahemere lääneosas.
2. Traalerite ja õngejadalaevade maksimaalne lubatud püügikoormus on sätestatud käesoleva määruse III lisas. Liikmesriigid haldavad maksimaalset lubatud püügikoormust vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artiklis 9 ja määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklites 26–34 sätestatud tingimustele.

3. Liidu kalalaevade maksimaalsete püügi piirnormide jaotus liikmesriikide vahel Vahemere lääneosa liidu vetes on samuti sätestatud III lisas.
4. Kalapüügivõimaluste eraldamine liikmesriikidele, nagu on sätestatud käesolevas artiklis ja III lisas, peab vastama järgmistele tingimustele:
 - a) see peab olema kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 17 sätestatud kriteeriumidega ning
 - b) see ei piira järgmist:
 - i) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohane kalapüügivõimaluste vahetamine;
 - ii) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohane mahaarvamine ja ümberjaotamine;
 - iii) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane lisakoguste lossimine;
 - iv) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane koguste kinnipidamine või ülekandmine;
 - v) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106 ja 107 kohane vähendamine.

Artikkel 8

Hüvitamismehhanism

1. Liikmesriik võib anda oma lipu all sõitvatele laevadele asjaomase laevastiku osa jaoks täiendavaid püügipäevi, mis moodustavad p.m. % kõnealuse liikmesriigi traalerite püügikoormusest, nagu on sätestatud III lisas.
2. Asjaomane liikmesriik edastab komisjonile nende kalalaevade nimekirja, kellele on sellised täiendavad püügipäevad eraldatud, ning teatab kõnealuste täiendavate püügipäevade arvu.
3. Alates 1. jaanuarist 2023 arvutatakse üldine p.m. % püügikoormusest asjaomase liikmesriigi asjaomasele laevastikusegmendile eraldatud maksimaalse lubatud püügikoormuse põhjal.
4. Liikmesriik võib anda lõikes 1 osutatud täiendavad püügipäevad, tingimusel et:
 - (a) kõnealused laevad kasutavad traalnoota, mille noodapäras on ruudukujulise võrgusilma suurus 45 mm, et vähendada euroopa merluusi noorisendite püüki vähemalt 25 %; või
 - (b) kõnealused laevad kasutavad süvamerepüügi korral traalnoota, mille noodapäras on ruudukujulise võrgusilma suurus 50 mm, et vähendada alla 25 mm pikkuse seljakilbiga sinipunaka aadelkreveti isendite püüki geograafilistes alapiirkondades 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11 vähemalt 25 % ning vähendada alla 35 mm pikkuse seljakilbiga hiid-lehthännaku isendite püüki geograafilistes alapiirkondades 8, 9, 10 ja 11 vähemalt 25 %; või
 - (c) kõnealustel laevadel on kindlaksmääratud väga selektiivsed püügivahendid, mille tehniline kirjeldus tagab STECFi teadusliku uuringu kohaselt kõigi põhjalähedaste liikide puhul noorisendite püügi vähendamise 2020. aastaga

võrreldes vähemalt 25 % või kudekalade püügi vähendamise vähemalt 20 %; või

- (d) asjaomane liikmesriik on kehtestanud ajutised püügikeelupiirkonnad, et vähendada põhjalähedaste liikide noorisendite püüki vähemalt 25 % või kõigi põhjalähedaste liikide kudekalade püüki vähemalt 20 %.
- 5. Asjaomane liikmesriik teatab komisjonile igal kuul eraldi ka kasutatud püügikoormusest, mis tuleb täiendavalt eraldatud püügipäevadest maha arvata, kasutades täiendavalt eraldatud püügipäevade jaoks spetsiaalseid aruandluskoode.
- 6. Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile hiljemalt 15. oktoobriks kogu kättesaadava teabe punktis a, b, c või d osutatud meetmete rakendamise kohta.

Artikkel 9

Andmete registreerimine ja edastamine

- 1. Liikmesriigid registreerivad püügikoormuse andmed ja edastavad need komisjonile vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artiklile 10.
- 2. Käesoleva artikli kohasel püügikoormuse andmete komisjonile esitamisel kasutavad liikmesriigid III lisas esitatud püügikoormuse rühmade koode.

III PEATÜKK

Aadria meri

Artikkel 10

Väikesed pelaagilised liigid

- 1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud sardiini (*Sardina pilchardus*) ja euroopa anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) püügiga Aadria merel.
- 2. Maksimaalne püügimaht ei tohi ületada IV lisas esitatud püügimahtu.
- 3. Väikeste pelaagiliste liikide püügi loaga liidu kalalaevade laevastiku maksimaalne püügivõimsus kilovattides, kogumahutavus ja arv on sätestatud IV lisas.

Artikkel 11

Põhjalähedased liigid

- 1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*), norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*), hariliku merikeele (*Solea solea*), roosa süvahännaku (*Parapenaeus longirostris*) ja vööt-meripoisuri (*Mullus barbatus*) püügiga Aadria merel.

2. Käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluvate põhjalähedaste kalavarude maksimaalne lubatud püügikoormus ja neid varusid püüdva laevastiku maksimaalne püügivõimsus on esitatud IV lisas.
3. Liikmesriik võib muuta IV lisas sätestatud püügikoormuse jaotust, kandes püügipäevi ühelt sama geograafilise piirkonna ja/või püügivahendi püügikoormuse rühmalt üle teisele, tingimusel et ta kohaldab riiklikku teisendustegurit, mida toetab parim kättesaadav teaduslik nõuanne.
4. Liikmesriigid haldavad maksimaalset lubatud püügikoormust vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklites 26–35 sätestatud tingimustele.

Artikkel 12

Andmete edastamine

Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt püütud koguseid ja lossimisi käsitlevate andmete komisjonile esitamisel kasutavad liikmesriigid IV lisas esitatud kalavaru koode.

IV PEATÜKK

Sitsiilia väin, Joonia meri ja Levandi meri

Artikkel 13

[täidetakse hiljem: uued meetmed]

V PEATÜKK

Alboráni meri

Artikkel 14

[täidetakse hiljem: uued meetmed]

VI PEATÜKK

Must meri

Artikkel 15

Kilu püügi võimaluste eraldamine

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud kilu (*Sprattus sprattus*) püügiga Mustal merel.
2. Liidu autonoomne kvoot kilu jaoks, sellise kvoodi eraldamine liikmesriikidele ning asjakohasel juhul sellega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud VII lisas.

Artikkel 16

Hariliku kammelja püügi võimaluste eraldamine

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud hariliku kammelja (*Scophthalmus maximus*) püügiga Mustal merel.
2. Hariliku kammelja lubatud kogupüük, mida kohaldatakse Musta mere liidu vetes püüdvate kalalaevade suhtes, selle eraldamine liikmesriikidele ning asjakohasel juhul sellega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud VII lisas.

Artikkel 17

Hariliku kammelja püügi koormuse haldamine

Artikli 16 kohaldamisalaga hõlmatud, Mustal merel hariliku kammelja püügi loaga liidu kalalaevad tohivad laeva üldpikkusest olenemata tegeleda püügiga mitte rohkem kui 180 püügipäeva aastas.

Artikkel 18

Hariliku kammelja püügi keeluaeg

Liidu kalalaevadel on Musta mere liidu vetes 15. aprillist 15. juunini keelatud hariliku kammeljaga seotud kõik kalandustegevused, sealhulgas ümberlaadimine, pardal hoidmine, lossimine ja esmamüük.

Artikkel 19

Kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted Musta mere puhul

1. Artiklites 15 ja 16 sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel, ilma et see piiraks järgmist:
 - (a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohane kalapüügivõimaluste vahetamine;
 - (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohane mahaarvamine ja ümberjaotamine ning
 - (c) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohane vähendamine.
2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ei kohaldata siis, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 20
Andmete edastamine

Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohase, Musta mere liidu vetes püütud kilu ja kammelja koguste lossimist käsitlevate andmete komisjonile esitamisel kasutavad liikmesriigid VII lisas esitatud kalavaru koode.

III JAOTIS LÕPPSÄTTED

Artikkel 21

Nõukogu määruse (EL) 2022/110 muutmine

Määruse (EL) 2022/110 III lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse VIII lisale.

Artikkel 22

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2023.

Artiklit 21 kohaldatakse siiski alates 1. jaanuarist 2022.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*